

Stol på Vamp - de kan sine saker

Album folk
Vamp
La la la

4 Solid nytt album fra et band i stadig utvikling.

Haugesunds-bandet Vamp er et fenomen som aldri går ut på dato, kan det virke som, uansett hva som måtte skje.

Deres forførende kraft har holdt dem gående og gitt oss uforglemmelige historier, poetiske høydepunkter og musikk som er blitt folkeei med et stadig skiftende og fascinerende persongalleri. Heldigvis er de fortsatt et band som preser egen suksessformel.

Utfordre og bevare egne røtter
Da Vamp kom med albumet *Populas* (2015) var det med en tilnærmet ny besetning. Som et nyfødt band, musikalsk dristigere og viltrere i formen, men også gjenkjennelig.

Nå har den nye besetningen fått satt seg etter en svært vellykket turné landet rundt. Det er en mer neddempet gruppe vi møter på det balladedrevne *La la la*. Deres ellevte studioalbum trenger litt lengre tid før den velkjente Vamp-magien materialiserer seg.

Det som først fremstår som mindre kraftfullt, skjuler en enorm energi som kombineres med en leken nyanserikdom. Og med ett forenes de ofte lekne og underfundige fortellingene med et smittende musikalsk smil.

I forbindelse med sitt nye album har Vamp kommet opp med **AlbumBoka**. En trykt bok i vinylsingel-format, som et supplement for dem som kun benytter seg av strømmetjenester.

FOTO: EDGAR G. BACHEL

Dette er den Vamp-platen jeg har brukt lengst tid på å fordøye. Det sier noe om bandets evne til å utfordre og utvikle sin musikalske plattform. Skepsis er gjort til skamme, og igjen har Øyvind Staveland vist oss en ny bit i puslespillet som utgjør sagaen om bandet.

Bandets vel fordelte styrke

Styrken her er vel fordelt, fra Bjørn Berges energiske gitartoner, senior Stavelands signatur i fela og fløyten, Odins mange instrumenter og ikke minst de tre vokalistene: Gamlevokalist Jan Tofts lekne og dramatiske syngestil, Odins såre nærhet og sjefens trygge stemme.

I tillegg er Kjetil Dallands stødige bass og Lars Eirik Støles ulike tangenter med på å gjøre bandet fullkomment. Merkevaren Vamp har nok av livskraft. Som et lite ekstra pluss har de med seg strykekvartetten Oslo

Strings på tre sanger.

Resultatet er et besnærende lydbylde som har gitt en ny dimensjon til et velkjent konsept. Det er litt som å begi seg inn i en eventyrskog av lyd, der drama og vellyd, rytmikk, pulsslag og overraskende klangsammensetninger gir sangene både identitet og driv.

Historiefortellerne

Som alltid med Vamp har de solide bidragsytere på tekstsiden, som Lars Saabye Christensen, Helge Torvund, Ingvar Hovland, Knut Ødegård og Arnt Birkeland, ved siden av Staveland selv og Jan Toft.

«Amilia», «Støypt i rav», «Navnet», «Det rolige regnet» og «Fløyel» kan alle være kommende bandklassikere. Vamp kan det å fortelle en historie, gjøre den levende, skape nærhet eller friste smilebandet.

Svein Andersen

Eklektisk annetalbum

Album pop
Broen
I <3 Art

5 Kan kunsten å lage gøy popmusikk

Selv med sitt svært så eklektiske uttrykk, er Broen umiddelbart gjenkjennelig som skandinavisk musikk. Den skandinaviske aksenten, selvsagt, men det er noe skandinavisk noir over det hele – som om musikken ble skapt av toner fra dype, mørke skoger.

Det musikalske grepet legger også noe futuristisk over det hele.

Eller, det er vel egentlig det vi kan kalle ny popmusikk av det alternative slaget. Nu-pop, eller nu-alt-pop om du vil. I alle fall langt unna noe som kan defineres innenfor tradisjonelle sjangere, heller en miks av uttrykk.

Her kan man fort sause det til som musikere, eller man kan ende opp med noe som låter

kult. Det siste er for det meste tilfelle for Broen.

Rå rapattitude

Et upbeat og catchy andrespartar over, med en nærmest Sade-aktig fremføring av vokalist Marianna Røe. Tredje låt i rekken minner om brithop, ispedd en drømmende klang etterfulgt av litt erketyptisk skandinavisk fjellsang. Låten har en god miks her, med en rå rappattitude fra Røe.

Tidsriktig popmusikk ja, selv om – og beklager 90-tallsreferansen – Røe også tidvis kan minne om den kvinnelige vokalistinnen Martina Topley-Bird fra triphop-pionér Trickys debutalbum. Og det selv med en litt klønete rapping fremført på trønder-britisk.

Det er ikke helt ukjent at 90-tallet stadig vekker hentes frem i alternativ pop om dagen. For dette albumet skjer det både med R&B og triphop, men ikke uten at noen uventede vendinger av jazzfusion kan dra en låt behagelig i land.

Skandinavisk noir-klisjeer

Som nevnt treffer ofte Broen godt med blandingen av musikalske stilarter. Ta «Pride», for eksempel, som starter gitarriff av funkjazzpunk. Vokalen gir assosiasjoner til Bjørk, det er stakkato synth, mer londonrap og et ganske klassisk drømmepoprefreng.

Hva skal man si? Gruppen kan kunsten å lage gøy popmusikk. Den kan også være rent vakker. I avslutningssporret «Water is My Mirror» drar de frem trommemaskinen. Scandinoir-følelsen vekkes til live igjen med et forløsende parti av drømmepop.

Her har vi altså et herlig tenåringsanthem som kunne gått rett inn i soundtracket av den mørkere skandinaviske TV-serien som deler navn med bandet. Noksandinavisk noir-klisjeer nå?

Men det er altså innenfor der sounden ligger, og det er en grunn til at det brer om seg om dagen.

Katrine Sviland

FARGESTERKT OG VARMT

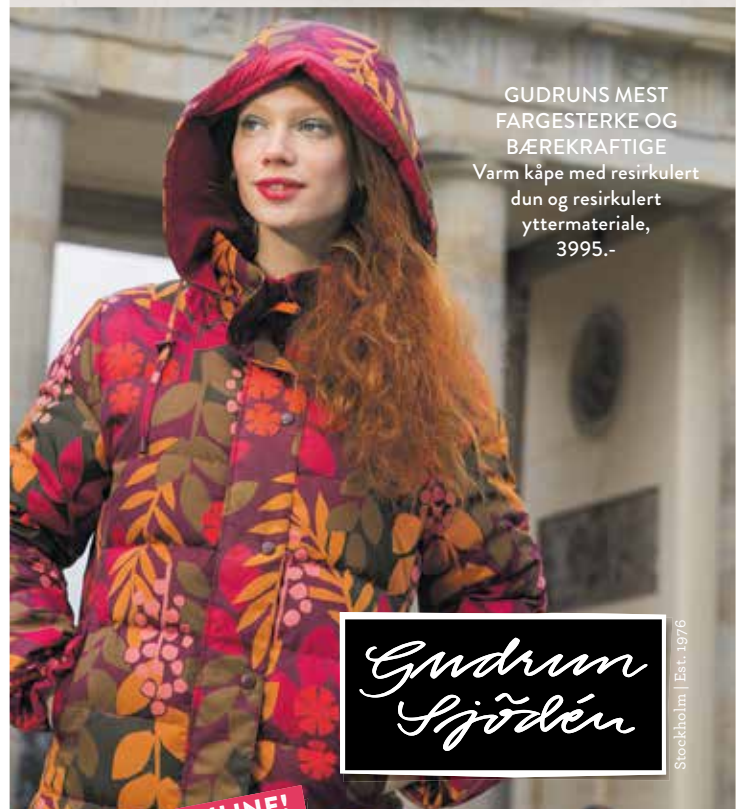
RESIRKULERT DUN – HURRA!!

FINE GJENNOMTENKTE FUNKSJONER

MØNSTERMYLDER

BÆREKRAFTIG

GUDRUNS MEST FARGESTERKE OG BÆREKRAFTIGE Varm kåpe med resirkulert dun og resirkulert yttermateriale, 3995.-

Gudrun Sjøden

Stockholm | Est. 1976

SHOP ONLINE!

Fri frakt & rask levering
www.gudrunsjoden.com

Velkommen til Akersgata 41 og Markveien 51 i Oslo